

[Melchior.]

sind lytte til de synspunkter og forslag, der måtte komme frem under lovforslagets videre behandling såvel her i salen som under det formentlig ganske omfattende udvalgsarbejde, der forestår.

Lovforslaget vil herved også kunne være udgangspunktet for en almindelig drøftelse af forsikrings erhvervs forhold i overensstemmelse med det ønske, der tidligere er fremsat her i tinget.*

Idet jeg viser tilbage til de af hr. K. J. Mortensen tidligere i eftermiddag fremsatte udregninger af antallet af døgn, timer og sekunder, der er til rådighed, står det dog helt klart, at selv med regeringens allerbedste vilje til at lytte med åbne øren og øjne, og hvad man ellers kan lytte med, vil det ikke være muligt at gennemføre denne gensidige lytten og denne dybtgående debat og almindelige drøftelse, der i ministerens fremsættelse er tale om, så alene af den grund foreslår jeg, at vi putter dette lovforslag i mølpose, foreløbig til vi ses til efteråret.

Ole Olsen (SF):

Det er da en gruelig medfart, dette lovforslag har fået indtil nu, bortset fra fru Inge Fischer Møller, og efter at have hørt den sidste taler må jeg udtrykke min glæde over, at vi har lavet forretningsordenen om, så der ikke kan stilles dagsordensforslag til en førstebehandling. Det er da godt.

Jeg er ikke nær så utilfreds. Min største utilfredshed går i og for sig på, at man ikke er konsekvent, at man ikke nationaliserer hele forsikringsbranchen. Det synes jeg havde været rimeligere. Jeg synes i og for sig, vi har ganske gode erfaringer med statsanstalten. Den er fuldt konkurrencedygtig over for andre selskaber. Men det er der altså ikke tale om, og det er også i orden. Vi kan da godt se på det.

Jeg skal ligesom de fleste af talerne af gode grunde lade være med at gå ind på alle disse paragraffer, men jeg går ud fra, at de, der har været heroppe, har læst de 4 betænkninger, der er afgivet af forsikringskommissionen, og så fatter jeg ikke helt de konklusioner, man kommer til. Det er da rigtigt, at kommissionen ikke har ment at skulle komme med et forslag til ændring af loven. Nu er der jo sket det hen ad vejen, at forsikringsselskaberne selv er blevet forskrækket over de ting, de er hængt ud for, og faktisk har ændret en lang række forhold. Går man tilbage til den tid, da man nedsatte

kommissionen, var der virkelig en bunke ting, som var meget kritisable: nogle meget lange bindinger, nogle tekster, der var ulæselige osv., men jeg mener bestemt ikke, man er kommet langt nok. Jeg synes, at hvis man læser kommissionsbetænkningerne nogenlunde omhyggeligt, fremgår det faktisk, at der er rimelig grund til at lave loven om, og så forstår jeg selvfølgelig ikke, at kommissionen kommer til den konklusion, at man ikke skal lave loven om. Men det er da godt, at regeringen kan finde ud af, at det skal man.

Det er også godt, at regeringen har et åbent sind, for ved en så teknisk betonet lovgivning er det da klart, at regeringen selvfølgelig må have et åbent sind og modtage gode råd undervejs, og jeg vil da også godt under udvalgsarbejdet forsøge at give regeringen gode råd, det er da indlysende. Men som helhed må jeg stik modsat de foregående ordførere, for de borgerlige partier, sige, at regeringen roligt kan regne med vores saglige og velvillige medvirken til at få dette lovforslag gennemført.

Der ligger faktisk en række forbedringer i forhold til den nuværende lov om forsikringsvirksomhed. At det så ikke er godt nok efter min mening, er der ikke noget at gøre ved. Livet skal jo leves alligevel, og vi ved da godt, at vi er et lille parti, som ikke kan få vores vilje gennemført uden videre, selv om vi siger nogle kloge ting somme tider. Somme tider svarer ministeren mig slet ikke engang, når jeg siger dem, men vi vil godt love at hjælpe med.

Jeg har en enkelt kritisk bemærkning bortset fra dem, jeg kan fremkomme med i udvalget. Det gælder som ved forslaget om banker og sparekasser, at størstedelen er teknik, og det hører hjemme i udvalget og ikke her. Men ministeren minder om, at disse virksomheder jo også er underkastet monopolloven, og da er jeg nødsaget til sarkastisk at sige, at det er jo egentlig ejendommeligt, at det samme tilsyn, som skal sørge for, at reservefondene er store nok, samtidig skal sørge for, at fortjenesterne ikke er for store. Det er en ejendommelighed, som gælder ikke blot for forsikringstilsynet, men det gælder akkurat parallelt for det foregående lovforslag, vi drøftede, om banker og sparekasser. Der var ingen grund til at sige det under begge lovforslag, jeg kan nøjes med at sige det her. Jeg finder, det er helt ejendommeligt, at den samme myndighed skal sørge for, at fortjenesterne er store nok, og at de ikke er for store.